

Překročená hranice

I. Když se váží každý krok

Něco se stalo...

Něco se stalo v ruce Pandořině
zámek se třásl, zámek u dveří
Někdo vzal malou z mnohem větší skříně
svit rychle zhasl
Kdo jen uvěří?

Pustili běsi, vypustili duchy
padala víka nově zemřelých
umrlec čte si
k nářkům zítřka hluchý
živý si zvyká
už ho sevřeli

Lež klidně vstala, strach byl na posteli
líně si zívla, spolu uspějí
zas bude v gala, až všem rázně sdělí
na co již kývla
v smíchu peřejí

Hledali cosi, co se bude hodit
záračný důkaz, náboj před bouří
Že matky prosí? Že snad budou rodit?
Povel dá ruka
oko nemhouří

Škrtali dluhy, hroby zaplnili
tíseň se sklání tíseň zažraná
čerň v spektru duhy
říká, že je shnilý
Svět mnohá přání
s kletbou na branách

Něco se stalo v ruce Pandořině
právo se právě silně mrzačí
Vztek vyšel na lov a lež stála při něm
z pravdy je havěť
skrytá v bodláčí

Poslední Templář

Po uši v dluzích sebral jmění Židů
sám Filip Čtvrtý, toho času král
ať chudnou druzí, sám třít nechtěl bídu
zneužil smrt i život, s nímž si hrál

De Molay, Templář, velmistrem byl Řádu
prý je to kacíř, který musí vzplát
dali mu před tvář obvinění z Hradu
ví, že vše ztrácí
i že přišel pád

Prý zapřel Krista, prý byl sodomitou
je zkrátka vinný, jak jen může být
slyšel, že chystá s ďáblem, šelmou lítou
nejhorší činy
nespasí ho štít

Plamen už hoří, na popel ho spálí
důkazy stvoří soudce
jeho kat
Štíři a škvoři pozorují z dále
jak vlny v moři
započaly štkát

Île de la Cité jazyk ohně tráví
do roka, do dne prokletý byl žhář
davý jsou syté krví místo šťávy
u srdce bodne
do tmy přejde zář

Peklo je v skutkách, které duši špiní
nenávist šeptá: *Mě má každý chtít*
S vírou se utká
mizí dobrodiní
Stěny zla leptá
vytrvalý třpyt

Balada o zrůdě

Je někdo – netvor, lidská stvůra
komu snad smíme život brát?
Sypká je pod nohama půda
více než mohlo by se zdát
Trpaslík, obr, desperát
těm přece nelze život přát
Má zničit se, co nechce zrát?
Vteřiny běží do poprav
Věřit se tomu nechce snad
vraždou se nikdo neozdraví

Neplní funkci – někdo udá
jedince, jenž má dostat mat
Jde se prý jenom po obludách
jiným se nemá snad, co stát
Žene nás strach, strach zaostat
Bližní je vinen – zato stát
duše všech může zaprodat
Plameny přece všechno stráví
Nejdou vzít zpět – už napořád
vraždou se nikdo neozdraví

Zastat se zrůdy je prý blud a
falešná lítost akorát
Společnost „skvělých“ je však chudá
Ne rukách krev – ne saponát
těch ulpí, co se chopí dlát
Bodnou – a budou omílat
jak ti či tamti boří řád
Hladomor, války, volné mravy
Takový ráj má řadu vad
vraždou se nikdo neozdraví

Odpad jsou ti, kdo mají hlad?
Dále je napnut ostrý drát
Panika nevzdělané slaví
Agrese značí mnoho ztrát
Děsem se nikdo neuzdraví

Přece ne

Jak Edgar Allan každý strádá
kdo hledá zatracený svět
Kdo došel k branám Eldoráda
ten ztratil navždy cestu zpět

Snad jenom havran skřekem žádá
chvilíčku ze svých dávných let
Vyvrhel bloumá, jeho záda
ještě se ohnou
naposled

Poklady, pro něž lidé vraždí
zaprodání duše je to dráždí
jsou jenom tretky bezcenné

Zločiny s krví touhu dláždí
zažranou někam do podpaždí
Je snad vše dáno?
Přece ne

Zhasnou jak hvězdy

Jak mohou zrovna jeho, Elliota
všechny ty coury takhle potupit?
Zdá se, že dostal všechno od života
až na to jedno, co mu chybí.

Cit

Krásný je, hýčkán, mohl by být syt
ve stínu otce ovšem roky skryt
ten střídá baby
Rodger je však bit
Takhle to přece vážně nesmí být
A tak se v hlavě děsivý plán rodí
Chcípnu ty děvky, žádná nesmí zbýt
Zhasnou jak hvězdy
ze snobáckých rodin

Nevlastní matka otci hlavu motá
Nesnáší všechny, cítí křivdu. Smýt
zatoužil rány, jenže zůstal hrot a
do masa bodá, dál v něm bude rýt
Protekční synek – zřejmý kolorit
každá ho nechá, žádná nechce ctít
je plný vzteku, trhá tenkou nit
Toužil mít úspěch, také toužil snít
Žádná z těch filfen dítě neporodí
Jenom ho ničí, přijdou o svůj svit
Zhasnou jak hvězdy
ze snobáckých rodin

Plánuje jatka, krev v něm zaklokotá
manifest píše, vlastní hanbou zpít
Vidí jak štíhlých blondýn celá rota
najednou padne
musí přestat žít
Vždyť je tak snadné jeho znevážit
Zaplatí všechny
to je jeho hit
Všechny ho mučí
vše jim vrátí
shit
Dluhy lze rychle snadno navýšit
Vyvrhel syn – a otec blahorodí
Smaže ty snobky, chce si pospíšit
Zhasnou jak hvězdy
ze snobáckých rodin

Zabije nány, slyší v uších znít
leží tam Cooper, Weiss jde zastřelit
odpráskne kluky, s nimiž holky chodí
běsnění halí černý igelit
a žhnou dál hvězdy ze snobáckých rodin